

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Wednesday•, 19 •September•, 2012 00:15• - •Last Updated•

••Wednesday•, 19 •September•, 2012 00:17•

1956 – இது எவ்வளவு முக்கியத் தருவம் பற்றும் என்று அப்போது தெரிந்ததில்லை. திடீர் ரென்று என்ன இன்னொரு சகோதரனுக்கு மாற்றினார்கள். சொல்லலாம் தான், ஊரை விட்டுப் போய் விட வில்லை. அலுவலகமும் அதேதான். அதே கட்டிடம் தான். இருந்தாலும் அலுவலகத்தில் இருக்கும் நேரம் எல்லாம் உடனிருந்து என்னரேமும் பார்வையின் வட்டத்துக்குள் இருந்து கொண்டிருந்த சோப்ரா, மிருணால், மஞ்சு சனேகாப்தா, எல்லோரையும் விட்டு வறோ தளத்துக்கும் வறோ அறகைக்கும் செல்வதென்றாலும் எந்த அளவுக்கு இழப்பு இருந்ததோ அது இழப்பு தானே. அந்த வயதில் இந்த இழப்பும் இழப்பாகத் தான் மனத்தை வருத்தியது. மஞ்சு சனேகாப்தாவும் மிக அன்புடன், அன்னியமோனியத்துடன் இருந்தான். காரணம் என் சினகே சபாவம் மட்டுமல்ல, மிருணால் அவளிடம் என்ன பற்றி என்னென்னவோ புகழ்ந்து பசியிருப்பதும் காரணம் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவளிடம் மட்டுமல்ல. தன் எல்லா வங்காள நண்பர்களிடமும் தான். போகும் சகோதரனில் எல்லோரும் புதியவர் அல்லாதான். சகோதர அணைக்கட்டில் வலையை பார்த்து வந்தவர்கள் உத்தம சந்ததும், ஹரி சந்ததும் ஓய்வு பெற்று இப்போது இங்கும் வலையைக் குச்சு ரேந்தார்கள். ஓய்வூதியம் பெறுகிறவர்கள். எனக்கு அப்போது வயது 22-23 என்றால் அவர்கள் அறுபத்தைத் தாண்டியவர்கள். மிக அனுபவஸ்தர்கள். அவர்கள் இப்போது இந்த புதிய சகோதரனில் இருந்தார்கள். பழையவர்களோடும் மீண்டும் நெருக்கம் ஏற்பட்டது.

சில புதியவர்களும். இருந்தார்கள். அதில் ஒரு மலையாளி. என் வயதுக்காரன். நான் அந்த சகோதரனில் சேர்ந்த பிறகு ஒரு மலையாள நாவலைப் படித்துக்கொண்டிருந்தான். என்ன புத்தகம் அது? என்று கேட்டது தான் தாமதம் தகழி சிவசங்கரன் பிள்ளை என்னும் மலையாள எழுத்தாளரது என்றும் அது அவரது மட்டுமல்ல, இதுவரையும் வந்த மலையாள நாவல்களிலேயே மிகச் சிறந்த நாவல் என்றும் சொன்னான். அந்த நாவல் சமீபம். அந்த வருடம் தான் வெளிவந்திருந்தது, மீனவ மக்களின் வாழ்க்கை பற்றியது என்றும் முன்னர்தோடிகளைப் பற்றியும் ஏழை விவசாயிகளைப் பற்றியும் அவர் எழுதியிருக்கிறார் என்று சொன்னான். இவ்வளவு சொல்லும் போது அவர் மிகச் சிறந்தவரோ என்னமோ, கவனிக்க வேண்டிய ஒருவர் என்பது மனதில் பதிந்தது. ஒரு பதிப்பகத்தார் ஹோட்டலில் அறை ஒன்றை அவருக்கு எடுத்துக்கொடுத்து புத்தகம் எழுதிக் கொடுத்த பின் வெளியே வரலாம் என்று சொல்லி எழுத வதைத்து என்று வறோ பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டான். இப்படி அறையில் அடகுத்து வதைத்து ஒரு பெரிய எழுத்தாளரை எழுத வகை கமுகியுமா, அதுவும் மீனவ வாழ்க்கை பற்றி எழுத வகை கமுகியுமா? என்று யோசித்தேன். ஒரு நாவல் தோடிகளைப் பற்றி, இன்னொன்று விவசாயிகளைப் பற்றி, இப்போது மீனவர்களைப் பற்றியா? இப்படி முறை வதைத்து ஒவ்வொரு வகைப்பாக, ஜாதியாக எழுதி வருகிறாரா என்ன, வடிகையைக் இருக்கிறதே

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Wednesday•, 19 •September•, 2012 00:15• - •Last Updated•

••Wednesday•, 19 •September•, 2012 00:17•

என்று யோசித்தேன். அவனிடம் சொல்லவில்லை. அதுவும் அவ்வளவு பெருமபை படுகிறவரைப் பற்றி!

இரண்டு வருடங்கள் கழித்து தகழியின் ரண்டிடங்கழி தமிழில் பதிக்கக் கிடத்தது. யாரொ ஓர் பிள்ளை மொழிபெயர்த்திருந்தார். மலையாள சொற்களையே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தியிருந்தார். அது புரியாத வேற்றுச் சொற்களாகவே தோன்றவில்லை. மலையாள மொழி பச்சுபவர்களது வாழ்க்கை என்பதை உணரச் செய்தது. மொழி பெயர்ப்பென்றால் இப்படித் தான் இருக்க வேண்டும் என்றும் தோன்றிற்று. பின்னர் சமீபம் நாவலும் பதிக்கக் கிடத்த போது அந்தக் காதல் வலுவில் உருவாகப்பட்டதோ என்றும் தோன்றிற்று. அந்த விதத்தில் எனக்கு ரண்டிடங்கழி பிடித்திருந்தது

அந்த சகோதரனின் தலமை அனிகாரியாக இருந்தவர் தஷே ராஜ் பரி என்னும் பஞ்சாபி. மூதன் மூதலில் ஹிராகுட்டில் வேலைக்குச் சேர்ந்த போது நான் இருந்த சகோதரனின் அதிகாரி. ஓய்வு பெறும் வயதில் இருந்தவர். ஆரம்பத்தில் என்னிடம் அந்நாட்களில் ஒரு சமயம் கடமையும் ஒரு சமயம் ஆதரவாக மாறி மாறி இருந்தவர் இப்போது ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு திரும்பத் தன் கீழ் வேலைக்கு வந்துள்ள என்னிடம் நான் ஆச்சரியப்படும் அளவுக்கு ஆதரவாகவே இருந்தார். என் வேலை முடிந்ததும், நான் என் இருக்கையில் இருப்பது அபிர்வம். மிருணாலையும், செல்லஸ் வாமியையும் (அவர் இப்போது அணைக்கட்டு நிர்வாகத்தின் பிரதம புள்ளி விவர அதிகாரி ஆகியிருந்தார்) மஞ்சு சென்குப்தாவையோ அல்லது அடுத்த கட்டிடத்தில் இருந்த FAO அலுவலகத்தில் உள்ள நண்பர்களோடோ வம்பளக்கப் போய் விடுவனே. தஷே ராஜ் அதையெல்லாம் கண்டு கொள்வதில்லை. வேலையை முடித்துவிட்டுத் தானே போகிறான், எதையும் கவனிக்காமல் தாமதப்படுத்துவதில்லை. பின் என்ன? என்று ரொம்ப தாராளமாக நடந்து கொண்டது எனக்கு சந்தோஷமாகவும் ஆச்சரியம் தருவதாகவும் இருந்தது. புதிய இடத்தில் யாரிடமும் எனக்கு விரோதம் இல்லா என்னும், யாரிடமும் பாசமோ ஓட்டுதலோ இருக்கவில்லை. அது பழைய நண்பர்களிடம் தான்.

என் பார்வைக்கு ரீடர்ஸ்டைலஸ்ட் என்ற பத்திரிகை வந்தது. நான் அதை வாங்கவில்லை. என்னும் அவ்வப்போது அது என் பார்வைக்கு வந்தது எப்படி என்று நினையில் இல்லை. நம்மீர் மஞ்சரி மாதிரி, உலகத்து பத்திரிகைகளில் வந்துள்ள சுவாரஸ்யமான விஷயங்களை அது தரேந்தெடுத்து பிரசுரிக்கும். கட்சி 20 அல்லது 30 பக்கங்களில் ஒரு பத்திரிகை சூருக்கமும் அது கொண்டிருக்கும். அப்படி வந்த பத்திரிகை சூருக்கம் ஒன்று, The Dreyfus Affair என்று பிரபலம் பெற்றது. ட்ரையுஸ் ஃப்ரெஞ்சு ராணுவத்தில் இருந்த ஒரு அதிகாரி. அவன் ஜெர்மனிகு ராணுவ ரகசியங்களை அனுப்பும் ஒற்றனாக இருந்தான் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, ஆயுள் சிறை தண்டனை தரப்பட்டு ஒரு தீவில் உள்ள சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். அவன் குற்றம்ற்றவன் என்றும் ராணுவத்தில் உள்ள வேறு அதிகாரியைக் காப்பாற்றுவதற்காக அநியாயமாக இவன் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது என்று அந்நாளைய

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Wednesday•, 19 •September•, 2012 00:15• - •Last Updated•

••Wednesday•, 19 •September•, 2012 00:17•

கலஞ்சூர களும் , எழுத தாளர களும் அவனுக் காக வாதாபினர் . அதில் எமில் ஸோலா என னும் உலகம் அறிந் த ஃப் ரெஞ் ச் எழுத தாளர் முன் னணியில் இருந் தார் . அவர் ப் ரெஞ் ச் ராணுவத் தையும் அரசாங்கத் தைக் குற்றம் சாட் டி J accuse (நான் குற்றம் சாட் டுகிறேன்) என று ஒரு குற்றப் பத் திரிகையை வெளியிட் டார் . இது பின் னர் உலகப் பிரசித் தி பற்ற எழுத தாயிற் று . கட்சியில் ட் ரைஃபஸ் குற்றம் அற் றவன் எனப் பது நிரூபித் தப் பட் டு, திரும் பவும் ராணுவத் தில் சரேக் கப் பட் டு உயர் பதவிகளும் பற் றான் , அந் த ராணுவ வீ ரன் . அவனை ஒரு வீ ரனாக தீ விலிருந் த சிறைசாலையிலிருந் து ஃப் ரான் ஸுக் கும் பாரிஸ் நகரத் துக் கும் அழைத் து வரப் பட் டது ப் ரெஞ் சு மக் கள் அனைவரும் கஃபி அவனை வரவற் று கொண்டாடியது ஒரு பெரிய சரித் திரப் பிரசித் தி பற்ற நி்கழ்ச்சியானது .

அன்னாட் களில் பிரசித் தி பற்ற நாவல் நாநா எழுதியது எமில் ஸோலா . இப் பதோது எந் தப் புத் தகக் கடையிலும் நாநா பார் க்கக் கிடபைப் பதில் லை . நாநா ஒரு ஒரு பிரசித் தி பற்ற நடிகையின் கதை . மிகவும் ஏழ் மையும் தாழ் மையும் நிறைந் த ஆரம்பத் திலிருந் து தொடங்கி நடிகை ஆனபிறகு மிகவும் எல் லோராலும் புகழப் பட் ட விரும் பப் பட் ட, நிலைக் கு வந் த நாநா கட்சியில் மிகவும் பரிதாப நிலைக் கு (அம் மை நோய் கண்ட்) தள் ளப் ப்டுகிறாள் . அப் பதோது பபிக் க மிகவும் உணர்ச் சிவசப் பட் டு பபித் தாலும் பின் னர் அனகேமாக எல் லா நடிகைகளின் வாழ் க்கையும் இப் பபித் தான் தொடங்குகிறது . பின் னர் ஒரு உச் சம் , பணத் தில் வாழ் க்கை வசதியில் புகழில் பின் னர் ஒரு சகோகமயமான முபிவில் தள் ளப் ப்டுதல் எனப் பது மாறாத ஒரு அம் சமாகிப் பகோகிறது எனப் பது தெரிந் தது . அன் றிலிருந் து இன் று வரை, சமீ புத் திய சிலக் ஸ் மிதா வரை, ஏன் சிலக் ஸ் மிதா,? நம் எல்லாருக் கும் தெரிந் த நற் றைய நாநா அவர் , ஆதலால் தரையமாகச் சொல்லலாம் , சாவித் ரியைச் சொல்லலாமா, ஏன் ,? கொஞ் சம் யகோசித் தால் நம் மிடையே ஃநாநாக் கள் நிறைய கிடபை பார் கள் . ஆனால் அன் று நாநா பபித் த பதோது, அதன் இயல் பு வாழ் க்கை, யதாரத் த சித் திரிப் பு, அது ஒரு அதீ தத் திறக் கு எட் துச் சலெல் பட் டிருந் தது, அதன் இலக் கிய முக் கியத் வத் தையும் மீ நி, அதன் பாலியல் உள் ளடக் கத் தால் சிலக் ஸ் மிதா மாதிரி வற் று வித் புகழும் பற் றிருந் தது . இப் பதோது நாநா பற் றி ஏதும் யாரும் பசேவதகை காணாமல் .

எமில் ஸோலா நிறைய நாவல்கள் எழுதியுள் ளார் . சூரங்கத் தொழிலாளர்களின் வாழ் க்கையைப் பற் றியும் . ஜெர் மினல் என னும் நாவலில் . இயல் பான வாழ் க்கையை அதன் எல் லா விவரங்களோடும் யதாரத் தமாகச் சித் தரிப் பவராக அவர் புகழ் பற் றவர் . கிட் டத் தட் ட இருபதுக் கும் மலே நாவல்கள் எழுதியவர் . நாநா முதலில் பபித் து பின் னர் எமில் ஸோலா அநியாயமாகக் குற்றம் சாட் டப் பட் டு சிறைத் தண்டனை அனுபவிக் கும் ஒரு அப் பாவினை அரசுக் கும் ராணுவத் துக் கும் எதிராக குரல் எழுப் பி அவனுக் கு விடுதலை பற் றுத் தரும் பதோராட் டத் தில் முன் னணியில் எமில் ஸோலா இருந் ததைப் பபித் த பின் நாநா பபிக் கத் துண்டப் பட் டனோ இல் லை நாநா பபித் த ஆர் வத் தில் ட் ரைஃபஸ் வழக் கில் ஆர் வம் காட் டினனோ தெரியவில் லை

எமில் ஸோலா வாழ்ந் ததும் ட் ரைஃபஸ் வழக் கு நடந் ததும் 19-ம் நற் றாண்டின் கட்சி புத் துக் களிலும் , 20-ம் நற் றாண்டின் முதல் புத் துக் களிலும் . ட் ரைஃபஸ் பின் னர் மஜேராகி முதலாம் உலக் யுத் தத் திலும் பங்கு கொண்டான் என று பபித் த நினவை . இது

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Wednesday•, 19 •September•, 2012 00:15• - •Last Updated•

••Wednesday•, 19 •September•, 2012 00:17•

போன்ற உலகத்தில் வறண்டு எந்த வழக்காவது தண்டனைரத்து செய்யப்பட்டு விடுதலை தந்த நிகழ்வு உண்டா அதற்கு ஒரு எழுத்தாளர் முன்னணியில் நின்று போராடிய சரித்திரம் உண்டா என்பது தெரியவில்லை. இதில்லாம் நான் அந்நாட்களில் மிக உற்சாகத்துடன் படித்தவன். அவன் ஒரு ஆதர்சமாகக் கட்ட எனக்குத் தோன்றியவன்.

இதே இழையில் இதே பார்வையில் அன்று மிகவும் பசேப்பட்ட இன்னுமொரு பெயர் இத்தாலிய நாவலாசிரியர் அல்பெர்ட்டோ மொரேவியா என்பவர். அவர் பசேப்பட்டது, அவரும் எமில் ஸோலா போல கிட்டத்தட்ட முப்பதுக்கும் மேல் நாவல்கள் எழுதிக் குவித்துப் புகழ் பெற்றிருந்த போதிலும், அன்று ஐம்பதுகளில் மிகவும் பசேப்பட்டது ரோம் நகரத்துப் பெண் (Woman of Rome) என்ற நாவல் தான். சாதாரணமாக இலக்கியம் நாவல் என்று பபிக்கும் வழக்கம் இல்லாதவர்கள் கட்ட அது பற்றித் தெரிந்திருந்தார்கள். இரண்டாம் உலகப் போர் காலத்தில் நாஜிகளின் ஆதிக்கம் இத்தாலியிலும் ரோம் நகரத்திலும் உணரப்பட்ட காலத்தில் அவர்களிடமும் போலீஸ் அதிகாரத்திடமும் சிக்கிய ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கை அது. அல்பெர்ட்டோ மொரேவியா அன்றைய இத்தாலி வாழ்க்கையைச் சித்தரித்தவர். அன்றைய அதிகாரத்தின் பாதிப்பைச் சித்தரித்தவர். தருவில் சூற்றித் திரியும் பாலியல் பெண்களின் வாழ்க்கையை மாதிரி எழுதியவர் அல்லர். மிக எளிதான மொழியில் எளிதான கதை சொல்லல் அவரது. எந்தவித புதிய உத்திகளின் சிறப்பிற்கும் அறியப்பட்டவர் அல்லர்.

இந்த இழையில், சித்தார்த்தா என்னும் ஹெர்மன் ஹெஸ்ஸி எழுதிய ஜெர்மன் நாவலைப் பற்றிய நினைவு தான் அடுத்து வருகிறது. இந்த சித்தார்த்தா, நாம் அறிந்த கௌதம் புத்தர் இல்லலை. ஆனால் கௌதம் புத்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு இளைஞன். அவரே போல வாழ்க்கையின் அர்த்தம் என்ன எனக் காணும் தடேலில் இறங்கியவன். அவனுடன் கோவிந்தா என்னும் அவனது நண்பன். கோவிந்தன் சன்னியாசியாகி புத்தர் சனெற வழிப் போக, சித்தார்த்தன் கமலா என்னும் தாசியிடம் தஞ்சம் அடிகிறான். அவள் அவன் இன்னும் கற்றிராத காமம் பற்றி அறிய பெரும் செல்வத்துடன் வரப் பணிக் கிறாள். அவன் அதிலும் வறெறி பெற்று பெரும் செல்வத்துடன் கமலாவிடம் வருகிறான். பின் அதுவும் மாயை எனத் தெரிந்து தன் நண்பன் கோவிந்தாவைத் தேடிச் செல்கிறான்.. இப்படி கதையீண்டு செல்லும். ஹெர்மன் ஹெஸ்ஸி எழுதிச் செல்லும் கதை ஏதோ நம் புராணம் இதிகாசம் எதிலிருந்தோ உருவியது போலத் தோன்றும். ஆனால் அப்படி அல்ல. இந்திய வதே புராண கால மரபில் வரும் கதை ஒன்றைத் தான் அதன் வழிக் கற்பனை செய்கிறார். இயற்கையும், வாழ்க்கையும் எதிர் எதிரான இரு அம்சங்களைத் தன்னுள்ளே கொண்டது. நாம் அதை அதன் முழுமையில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். எது ஒன்றையும் பிரித்து அதை மட்டும் ஸ்வீகரித்து மற்றதை நிராகரிப்பது வாழ்க்கையை, உண்மையை அதன் முழுமையில் அறிந்ததாகாது என்று சொல்ல வருகிறார் ஹெர்மன் ஹெஸ்ஸி. ஜெர்மானிய அறிவாலகம் என்றுமே இந்திய தத்துவத்தில் அது எந்தப் பிரிவாக இருந்தாலும் சரி பெரும் கவர்ச்சியும் ஈடுபாடும் கொண்டது. ஹெர்மன் ஹெஸ்ஸி மாதிரி அல்லர். மாக்ஸ் மய்லர், ஆர்தர் ஷோப்பன் ஹோவர் என்ப பலரே நாம் காணலாம். முதல் அணுகுண்டு நியூ மெக்ஸிகோ பாலவனத்தில் வெடித்துச் சோதிக் கப்பட்டபோது அதிலிருந்து எழுந்த ஒளிமண்டலம் ராபர்ட் ஓபன் ஹமைருக்கு பகவத்கீதையில் படித்த ஸ்லோகம் வர்ணித்த ஆயிரம் சூரியன்களைவிட பிரகாசம் மிக் கதாகத் தோன்றியதாம்.

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Wednesday•, 19 •September• 2012 00:15• - •Last Updated•

••Wednesday•, 19 •September• 2012 00:17•

இது இந்த இழையில் சொல்லக் காரணம், கமலா என்ற தாசி மொரேவியாவின் ரோமானியப் பெண்ணோ எமலி ஸோலாவின் நாநாவோ நினைவு படுத்தியதால் அல்ல. அந்த சமயத்தில் Illustrated Weekly of India –வில் சித்தார்த்தா தொடராக ஆங்கிலத்தில் வளிவந்தது. ஹெர்மன் ஹெஸ்வியைப் பற்றி நான் அறிந்தது வீ க்லியில் அந்த சமயத்தில் வளிவந்த அந்த தொடர்தான் காரணம். இது சாகித்ய அகாடமியால் தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டு வளிவந்துள்ளது. தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் ஐம்பதாண்டுகளில் பெரிதும் அறியப்பட்ட திருலோக சீ தாரம். வரைமுத்து சகாப்தம் இது. இன்று திரிலோக சீ தாரம் பெயரையும் அவர் கவிதையையும் நினைவில் வைத்திருப்பவர்கள் ஓரூவர இரூக்கக் கட்டும்

vswaminathan.venkat@gmail.com